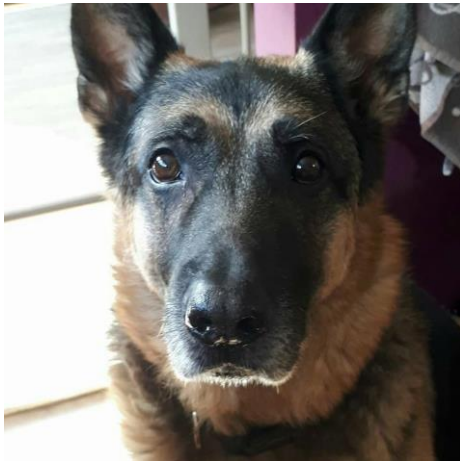

Eindeloos begin.....over dood en leven.....

Lieve grote vriend. Knappe mooierd. Intense lieverd. Met je ijzersterke wilskracht. En je onvoorwaardelijke trouw. Wat voelde ik me goed bij jou. Zo goed. Zo fijn. Zo compleet. Was was ik trots door jou en op jou. Wat voelde ik me waardevol door jou. Je hebt me laten voelen dat ik er mag zijn. Als je heel teder mijn hand likte. En bij wijze van uitzondering, als ik het niet verwachtte, mij een "kusje" op mijn wang gaf. Zo voorzichtig. Hoe je elke keer mijn ogen zocht. En ik je zo geweldig intens kon voelen. Hoe je precies wist wanneer je mocht eten. Hoe je me dan kwam ophalen. En je je meldde met één of twee blaffen. Altijd. Samen. Buiten. De vrijheid inademend. Trainen. Het balletje.

Altijd maar weer het balletje. Los. Los!! Lopen. Rennen. Terugkomen. Altijd weer terugkomen. Ik zag je zo genieten. Snuffelen. Al die geurtjes. Vooruitlopend. Omkijkend. Of ik er nog was. Natuurlijk was ik er nog. En jij voor mij. Je ging maar door. Terwijl je eigenlijk niet meer kon. Bleef je maar staan. Met je krachtige voorpoten afzettend. Zodat je achterpoten net bij je konden blijven. Vechter van me. Tot de laatste snik. Wilde jij niet buigen voor de dood. Wilde jij bij mij blijven. Narcose voor 300 kilo en hele lieve woordjes zorgden ervoor dat jij uiteindelijk rustig ging liggen. Mij nog steeds aankijkend, zo van: "Wat doe je nu.....? Ik wil bij je blijven..." En toen..., met je kop naar me toe, liet je me gaan. Liet ik jou gaan. Gleed je rustig de andere wereld in. Verlost van pijn. Verlost van het gevecht tegen de aftakeling. Want dat heb jij verdiend. Mijn grote held. Ik ben zelf al 100 keer gestorven. Omdat jij niet meer bij me komt, met je lieve hoofd op mijn schoot. Jij bent weg. Maar toch ben je er. Dat kan niet anders. Onze liefde gaat niet weg, maar blijft. Jij bent in mij en ik ben in jou. Wij blijven. Bij elkaar.

Lieve kleine
Grote schat
Waanzinnig
Wonderlijk
Naast de leegte
Van Bikkel
De volheid
Van jou
Lieve Borre